

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/27/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111011155
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mészáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3111011155.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti odsúdenému N. R., nar. XX.XX.XXXX v Y., pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods.1 k § 155 ods.1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.c/ Tr.zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného N. R. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.01.2012, sp. zn. 1Nt/68/2011, na neverejnom zasadnutí dňa 2. augusta 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného N. R. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd v Trenčíne prejednal návrh odsúdeného N. R. na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 4T/115/2010, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.01.2012.

Okresný súd v Trenčíne po prejednaní návrhu odsúdeného uznesením zo dňa 30.01.2012, sp. zn. 1Nt/68/2011, podľa § 399 ods. 2 v spojení s § 394 ods. 1 Tr. por. návrh odsúdeného N. R. na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 4T/115/2010 zamietol, nakoľko neboli zistené dôvody na povolenie obnovy konania. Okresný súd Trenčín skonštatoval, že N. R., po tom, čo sa k spáchaniu žalovaných skutkov priznal, bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 04.11.2010, sp. zn. 4T/115/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.01.2011, sp. zn. 2To/135/2010, v bode 1/ rozsudku z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods.1 k § 155 ods.1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.c/ Tr.zák., v bode 2/ rozsudku zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. a v bode 3/ rozsudku zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a/, ods.2 písm.c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. Za čo mu bol uložený na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený na verejnom zasadnutí opätovne zopakoval základné požiadavky na doplnenie dokazovania a to vykonaním znaleckého skúmania DNA, vykonaním rekonštrukcie žalovaného skutku v bode 1/, obstaraním znaleckého posudku z oblasti psychiatrie na jeho osobu a nového znaleckého posudku z odboru zdravotníctva. Zdôraznil, že uvedené požiadavky mu boli zamietnuté už v základnom konaní, v čom videl porušenie zákona. Na základe týchto skutočností okresný súd podaný návrh preskúmal s tým, že tento nie je dôvodný a je účelový. Poukázal, že vyjadrenia odsúdeného, ako i dôvody jeho návrhu, spočívajú výlučne na skutočnostiach a dôkazoch, ktoré však boli už známe súdu prvého stupňa a ktorý skutkový stav objasnil náležite a dostatočne. Tiež poukázal, že odsúdený sa v konaní pred súdom prvého stupňa v celom rozsahu priznal k spáchaniu žalovaných skutkov.

Proti tomuto uzneseniu ihned po vyhlásení podal odsúdený N. R. sťažnosť. Podanú sťažnosť odsúdený N. R. odôvodnil písomne sám, ako i prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Drahomíra Kubičinu. V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený R. v podstate zopakoval svoje vyjadrenie tak, ako to uviedol v návrhu na obnovu konania s tým, že poškodená V. Q. ho krivo obvinila zo spáchania skutku pod bodom 1/, pričom na hlavnom pojednávaní, aj keď urobil vyhlásenie k vine vo vzťahu k tomuto skutku, takto konal preto, lebo nemohol dokázať svoju nevinu. Poukazoval, že nebola vykonaná expertíza - DNA analýza stôp na kľúčoch, ktorým mal napadnúť poškodenú, tiež mu bola zamietnutá rekonštrukcia a odobratie biologických stôp z dverí a mreží pizzerie, ako aj návrh na vykonanie nového znaleckého posudku zranenia poškodenej. Teda pod bodom 1/ bol odsúdený jedine na podklade tvrdenia poškodenej Q. s tým, že orgány činné v trestnom konaní sa nezaoberali jeho návrhmi na vykonanie dôkazov. Na základe tohto krivého obvinenia zo strany poškodenej, toto bol aj dôvod, prečo spáchal v afekte skutky pod bodom 2/ a 3/ napadnutého rozsudku. Opakovane poukazoval, že tohto konania sa dopustil v afekte a skratovom konaní s tým, že už na súde prvého stupňa mal byť vyšetrený znalcami psychiatrami v rámci skúmania jeho duševného stavu so zameraním, či v čase spáchania skutku mohol ovládať svoje konanie a či nebola znížená jeho príčetnosť, čo mu bolo zamietnuté a teda ide o novú skutočnosť v rámci obnovy konania.

Obhajca JUDr. Kubičina v písomných dôvodoch sťažnosti zhodne s odsúdeným poukazoval, že N. R. bol uznaný vinným na základe výpovedí poškodenej V. Q., ktorá neuvádzala pravdu a vedome klamala. Z týchto dôvodov neboli akceptované výpovede odsúdeného ako vierohodné, pričom výpovede poškodenej boli založené na tej skutočnosti, že spreneverila značné finančné prostriedky vlastníkov bytov, ktoré spravoval odsúdený N. R. a týmto spôsobom sa snažila dosiahnuť priťaženie odsúdenému, aby mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Má za to, že orgány činné v trestnom konaní v čase stíhania obvineného nepoznali túto okolnosť sprenevery finančných prostriedkov poškodenou a nemohli z tohto pohľadu skúmať pravdivosť a vierohodnosť jej výpovede.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam tak, ako sú uvedené v sťažnostiach odsúdeného a jeho obhajcu, títo žiadali zrušenie napadnutého uznesenia s tým, aby bola v predmetnej veci povolená obnova konania na podklade návrhu odsúdeného.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného N. R. nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu súd zistil, že N. R. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 4.11.2010, sp. zn. 4T/115/2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.01.2011, sp. zn. 2To/135/2010, uznaný vinným v bode 1/ rozsudku z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods.1 k § 155 ods.1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.c/ Tr.zák., v bode 2/ rozsudku zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. a v bode 3/ rozsudku zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a/, ods.2 písm.c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 18. marca 2010 v čase asi o 19.30 hodine pred objektom pizzerie zn. „105“ na O. C. v S. nad D., pristúpil k svojej bývalej družke V. Q., trvale bytom S. nad D., Ul. C. č. XXX/XX, ktorej sa začal bezdôvodne vyhrážať zabitím, pričom začal poškodenú udierať päťami opakovane po hlave a následne vytiahol kovový kľúč v tvare písmena L o veľkosti 30 cm a týmto uderil V. Q. po vlasovej časti v oblasti hlavy vpravo úderom vyššej intenzity, v dôsledku čoho začala poškodená krváčať z hlavy, následne po tom, čo sa jej podarilo ujsť pred obvineným, vošla do priestorov pizzerie zn. „105“, kde spadla na podlahu, pričom obvinený hodil do priestorov pizzerie horeuvedený kovový kľúč a z miesta ušiel, čím poškodenej V. Q. spôsobil otras mozgu, tržnú ranu v temenej oblasti hlavy vpravo, zmliaždenie hlavy za ušnicou vľavo, zmliaždenie predlaktia vľavo, zmliaždenie II. až IV. prsta vľavo a odreninu ruky vľavo, v dôsledku ktorých zranení bola poškodená hospitalizovaná od 19.03.2010 do 22.03.2010, t.j. 4 dni, pričom až do 29.03.2010 bola táto obmedzená v bežnom spôsobe života jednak v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti imobility a nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov a tiež vo zvýšenej fyzickej aktivite, pričom v prípade vyššej intenzity pôsobiacej sily pri použití kovového kľúča v tvare L o veľkosti 30 cm by mohlo dôjsť k zlomenine lebky s možným zmliaždením mozgu,

2/ dňa 27.05.2010 v čase o 12.15 hodine pri chodníku na O. H. oproti vchodu č. XX v S. nad D. podišiel k poškodenej V. Q., trvale bytom S. nad D., C. č. XXX/XX, s ktorou v minulosti žil v spoločnej domácnosti, ktorá v tom čase išla po uvedenom chodníku, kde obvinený po tom, ako jej začal vulgárne nadávať, dvakrát ju udrel päšťou pravej ruky do oblasti hlavy, následkom čoho poškodená spadla na zem, pričom sa zo zeme postavila, snažila sa pred obvineným ujsť, avšak obvinený ju chytil a nožom o dĺžke 7 cm ju porezal dvakrát na ľavom líci a tiež na malíčku pravej ruky, keď sa bránila poškodená útoku obvineného, čím jej svojim útokom takto spôsobil pohmoždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre hlavne vpravo s tržnými ranami asi 2 cm a 1,5 cm dlhými pod čeľustnou dutinou vpravo, rezné rany ľavej strany tváre sťahujúce od ústneho kútika vľavo až k zvukovodu ľavého ucha asi 25 cm dlhé v tvare Y, zasahujúce do podkožného tkaniva a svaloviny, reznú ranu pod nosom v tvare V asi 2 cm dlhú zasahujúcu do podkožného tkaniva, reznú ranu v oblasti malíčkovkej strany pravej ruky asi 7 cm dlhú smerujúcu z dlane na chrbát ruky, zasahujúcu do podkožného tkaniva a pohmoždenie mäkkých tkanív brušnej steny ľahšieho charakteru, v dôsledku ktorých zranení bola cca 1 mesiac práceneschopná, pričom rozsiahle rezné rany ľavej strany tváre zanechávajú trvalé kozmetické následky a u poškodenej spôsobili zmeny, ktoré možno hodnotiť ako zohyzdenie, pričom pri silnejšej intenzite útoku obvineného a jeho smerovaním viac na oblasť krku mohlo dôjsť k poškodenej krčnej tepny a žily, ktoré zranenie by mohlo mať i smrteľný následok,

3/ dňa 27.05.2010 v čase asi o 12.20 hodine bezprostredne po tom, ako zaútočil na poškodenú V. Q. na O. H. v S. nad D., dal sa na útek smerom k budove pošty, kde nasadol do tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia, červenej farby, EČV: H.-XXXBG, ktorého je majiteľom a na tomto začal unikať, kde počas jazdy bol zastavený príslušníkom hliadky Mestskej polície Dubnica nad Váhom, N. R., ktorá hliadka bola vyrozumená o napadnutí poškodenej V. Q., kde N. R. zastavil vozidlo vedené obvineným stojac pred služobným vozidlom terčikom, čo obvinený nerešpektoval, vozidlo nespomalil a prednou časťou vozidla narazil do ľavého kolena N. R., trvale bytom S. nad D., C. R.. XXXX/XXX, ktorý zostal ležať na kapote vozidla, kde asi po 30 až 40 metroch jazdy poškodený zoskočil z kapoty na zem, v dôsledku čoho poškodený N. R. utrpel ľahšie poranenia, ktoré mu jednorázovo ošetrili.

Za to bol odsúdený podľa 155 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) a § 37 písm. h) Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 38 ods. 7 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu bol uložený trest prepadnutia veci, a to: 1 ks zaisteného montážneho kovového kľúča v tvare písmena L o veľkosti cca 30 cm a 1 ks zaisteného vreckového nožika s čiernou rukoväťou, všetko v prospech štátu, v zmysle § 60 ods. 6 Tr. zákona. Súčasne mu podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej V. Q. v sume 4.751,14 Euro a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená V. Q. so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Okresný súd na podklade návrhu odsúdeného N. R. na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.1.2012 vykonal potrebné dokazovanie, vypočul odsúdeného, oboznámil listinné dôkazy a na základe takto vykonaného dokazovania o návrhu odsúdeného rozhodol tak, že tento zamietol, nakoľko nezistil žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine resp. treste u odsúdeného tak, ako to rozviedol v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia.

Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, pričom pri tejto súvislosti aj krajský súd poukazuje predovšetkým na pôvodné konanie - odvolacie dôvody obžalovaného N. R.. Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania v podstate zopakoval tie isté návrhy na vykonanie dôkazov, ktorých sa už domáhal či už na súde prvého stupňa alebo v rámci odvolacieho konania a to vo vzťahu k bodu 1./ vykonania expertízy - DNA analýzy stôp na kľúčoch, ktorým mal napadnúť poškodenú, vykonania vyšetrovacieho pokusu, odobratia biologických stôp z dverí a mreží pizzerie a tiež aj vykonania nového znaleckého posudku zranenia poškodenej, pričom poukazoval, že za tento skutok bol odsúdený na základe krivého obvinenia a nepravdivej výpovede poškodenej Q.. Vo vzťahu k bodom 2/ a 3/ napadnutého rozsudku opakovane tvrdil, že toto konania sa dopustil v afekte a skratovom konaní, a preto už na súde prvého stupňa mu mal byť vyšetrený duševný stav znalcami psychiatrami so zameraním na riešenie otázky, či v čase spáchania skutku mohol ovládať svoje konanie a či nebola znížená jeho pričetnosť, čo mu bolo zamietnuté. Krajský súd obdobne ako okresný súd konštatuje, že

vyššie uvedené návrhy na doplnenie dokazovania odsúdeným v rámci jeho žiadosti na povolenie obnovy konania nie sú novými dôkazmi a skutočnosťami, ktoré by sami o sebe alebo v spojení s dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie. Zo všetkými týmito navrhovanými dôkazmi v rámci obnovy konania sa v pôvodnom konaní vysporiadal Okresný súd v Trenčíne, ako aj Krajský súd v Trenčíne v rámci odvolacieho konania.

V súlade s platnou judikatúrou pre trestné veci, tiež je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že v konaní po povolení obnovy konania, súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal zo všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a podobne. Teda v tomto konaní neplatí revízný princíp, a preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmami, pri ktorých sa navrhovateľ povolenia obnovy konania domáha. Len pri týchto výrokmami súd rieši otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy boli súdu skôr neznáme, resp. či sú také závažné, že by sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami, alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť ich zmenu. (rozhodnutie 35/1988 a 32/1992)

Na základe týchto skutočností krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že odsúdený neuviedol také okolnosti, ktoré by neboli súdu skôr známe, a ktorými by sa súd nezaoberal i v pôvodnom konaní pri rozhodovaní o vine a treste, pričom s týmito návrhmi sa zaoberal aj odvolací senát Krajského súdu v Trenčíne v rámci podaného odvolania N. R..

Taktiež Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 394 ods. 4 Tr.por. nezistil, že by v tejto veci bolo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno napraviť inak, ktorá skutočnosť by bola skutočnosťou skôr neznámou, na základe ktorej by boli splnené podmienky obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd dospel k názoru, že sťažnosť odsúdeného N. R. je nedôvodná a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.